6 Σεπτεμβρίου 2019

Η Αλκηστις και η συγκλονιστική μικρή Νεφέλη από την Κύπρο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Πολυμέσα - Multimedia

Η Πρωτοψάλτη είχε ήδη πει πέντε τραγούδια στο ανκόρ όταν έτρεξε στην σκηνή ένα κορίτσι που εμφανώς είχε σοβαρό κινητικό πρόβλημα. Ούτε μπορούσε να μιλήσει, δεν άφηνε όμως από τα χέρια της το μικρόφωνο. Και, όταν άρχισε το

επόμενο τραγούδι, βγήκε από μέσα της μια φωνή που κανένας δεν μπορούσε να πιστέψει ότι έβγαινε από το στόμα αυτού του λαβωμένου πλάσματος

Το βράδυ της Τετάρτης, έγινε κάτι συγκλονιστικό στο Αρχαίο Θέατρο του Κουρίου, στη Κύπρο. Προς το τέλος της συναυλίας «Ταξιδεύοντας» της Άλκηστης Πρωτοψάλτη, και ενώ είχε ήδη πει πέντε τραγούδια στο ανκόρ, σχεδόν έτρεξε στην σκηνή ένα κορίτσι που εμφανώς είχε σοβαρό κινητικό πρόβλημα. Έτρεξε, και έπεσε στην αγκαλιά της τραγουδίστριας, η οποία την έβαλε να καθίσει εκεί, στη σκηνή, επάνω σ' ένα βαλιτσάκι, για να τελειώσει με το «Χειροκρότημα». Πηγή: Protagon.gr

Το κορίτσι, που επίσης δεν μπορούσε να μιλήσει, δεν άφηνε όμως από τα χέρια της το μικρόφωνο. Και, όταν μπήκε η εισαγωγή του τραγουδιού, βγήκε από μέσα της μια φωνή που κανένας δεν μπορούσε να πιστέψει ότι έβγαινε από το στόμα αυτού του λαβωμένου πλάσματος.

Από πού ήρθε; Ποιος την έφερε; Πώς τη λένε; Ερωτήσεις του ενός προς τον άλλον, στην κατάμεστη κερκίδα. Ίδια απορία και στα βλέμματα των μελών της ορχήστρας. Η Άλκηστις όρθια, μπροστά της όσο τραγουδούσε. Της κρατούσε το μικρόφωνο, αλλά το κρατούσε και αυτή, σφιχτά, δεν το άφηνε, κι όταν είπε τον στίχο «θα φανεί στο χειροκρότημα» και η τραγουδίστρια έσκυψε και τη φίλησε, αυτή «άρπαξε» πάλι το μικρόφωνο κι συνέχισε. «Είμαστ' ακόμα ζωντανοί»!

Τόσο ζωντανή, που στον επίλογο του τραγουδιού, και με τον κόσμο όρθιο στις κερκίδες να βγάζει επιφωνήματα πρωτόγνωρα, πετάχτηκε σαν ελατήριο από τη βαλίτσα-κάθισμα, και βρέθηκε με την Πρωτοψάλτη στη μέση της σκηνής. Με ποια δύναμη; Με πόση δύναμη; Ένα κορίτσι που όπως έμαθα αργότερα, πέρασε μήνες σε κώμα, δεν μιλάει, δεν λαλάει, δύσκολα κινείται; Ούτε στις ταινίες δεν τα βλέπεις αυτά! ΑλκηστιςΑλκηστις

Ο κόσμος όρθιος. Όλοι κλαίνε. Η Άλκηστις κλαίει. Μια αιθέρια κοπέλα που παίζει άρπα στην ορχήστρα, δεν μπορεί να συνέρθει. Τι ειν' αυτό το πράγμα;

Στα καμαρίνια, το κορίτσι έρχεται με την μητέρα της, που όσο τραγουδούσε, ήταν στην εξέδρα, έκπληκτη και αυτή. Που η μικρή της ξέφυγε, που ανέβηκε στη σκηνή, και τραγούδησε με την Άλκηστη, για την Άλκηστη – μα νομίζω, τελικά, για τον ίδιο της τον εαυτό.

Όταν έσβησε το χειροκρότημα και η ορχήστρα αποχώρησε, το κορίτσι επέστρεψε στον κόσμο της. Αυτόν της σιωπής, και λίγο του φόβου. Έναν κόσμο που μόνο εκείνη ξέρει. Δεν ήθελε να μπει στο καμαρίνι, όπου η Άλκηστη ακόμα έκλαιγε, με όλους που ήτανε γύρω της. Η μαμά είπε πως ίσως να νομίζει πως είναι εκκλησία το καμαρίνι. Βγήκε έξω η Άλκηστις, και τη φώναξε, με τ' όνομά της, που μόλις είχε μάθει από τη μητέρα. «Νεφέλη». «Νεφελίτσα», αποκρίθηκε εκείνη, και δεν

ξαναμίλησε.

«Η μικρή Νεφέλη ήρθε σαν ελάφι στη σκηνή, μου πήρε το μικρόφωνο και με περίσσιο θάρρος τραγούδησε με ουράνια φωνή... Μας διαπέρασε ο τρόπος, το πάθος της, η αποφασιστικότητα και η λαχτάρα στο βλέμμα της. Μας γονάτισε συναισθηματικά και ταυτόχρονα μας έστειλε στο υπερπέραν... Ήταν η πιο συγκινητική στιγμή του καλοκαιριού, και ίσως των τελευταίων χρόνων ... δεν έχει σημασία, η σημασία είναι αλλού ... στο θαύμα της μουσικής. Η Νεφέλη δεν μιλάει... μόνο τραγουδάει ...», έγραψε αργότερα στο instagram η ερμηνεύτρια – λεζάντα σε μία φωτογραφία που τη δείχνει βυθισμένη στην αγκαλιά της μικρής.

Η Νεφελίτσα, 14 χρονών σήμερα, που γεννήθηκε με κινητικά και άλλα προβλήματα. Δεν μιλούσε καθόλου. Έπαθε και ένα μικρό εγκεφαλικό και έπεσε σε κώμα για πολύ καιρό. Ήταν να πεθάνει. Η μητέρα της, διαρκώς κοντά της, της έβαζε CD’s με τα τραγούδια της Πρωτοψάλτη, στην οποία είπε προχθές ότι τα ξέρει όλα απέξω κι ανακατωτά. «Όλο μου το ρεπερτόριο», λέει η τραγουδίστρια. Συγκλονισμένη, ακόμα και την επόμενη μέρα που μιλήσαμε στο τηλέφωνο, κι ενώ ετοιμαζόταν για τη δεύτερη συναυλία της στη Λευκωσία.

Μια συναυλία ξεχωριστή, με τραγούδια στη γλώσσα των χωρών που την έχουν φιλοξενήσει ως καλλιτέχνιδα, αφιερωμένη στα παιδιά του Ιδρύματος Σοφία, ψυχή του οποίου είναι μια μοναδική γυναίκα, η Μαρίνα Σιακόλα.

Πώς θα τραγουδήσουν απόψε, αναρωτιέμαι, τώρα Πέμπτη που γράφω το κομμάτι, έπειτα από το σοκ το χθεσινό; «Και σήμερα κλαίμε», μου λέει η Πρωτοψάλτη, μεταφέροντάς μου ακόμα μία σκηνή από τη βραδιά στο Κούριο:

«Τελειώνει η συναυλία, και είμαστε όλοι συγκλονισμένοι. Κάτι έγινε απόψε εδώ πέρα, λέγαμε όλοι. Ένας κραδασμός επάνω στη σκηνή. Σαν να μην υπήρχε άλλος κόσμος εκεί, στις εξέδρες. Μόνο ένα κορίτσι. Η Νεφέλη. Βγαίνω από το καμαρίνι και βλέπω απέξω και τα 22 μέλη της ορχήστρας μας να κάθονται σαν σε κύκλο, απόλυτα σιωπηλοί». Είχανε μείνει στο χειροκρότημα...

Βουβοί. Έπειτα από μια συναυλία, στην οποία ένα «βουβό» κορίτσι πετάχτηκε «σαν ελάφι» επάνω στη σκηνή, και είπε τραγουδιστά στο ίνδαλμά της «με κοιτάς, σε κοιτώ, και μελαγχολείς...», για να ακούσει όλος ο κόσμος, πρώτη φορά, τη φωνή της!

Πηγή: **Protagon.gr**